

In memoriam

Dr. ing. IVO KOVAČEVIĆ

(Brušane, 22. III. 1917., Zagreb, 23. X. 1994.)

Smrt dr. ing. Ive Kovačevića, istaknutog znanstvenika, stručnjaka i vrsnog pedagoga bolno je odjeknula u srcima njegove rodbine, prijatelja, znanaca i svih hrvatskih voćara. Umro je prvi doktor voćarstva iz Hrvatske, ravno 50 godina nakon obrane doktorske disertacije (1944.

godine) naslova: "Die Abhängigkeit der generativen von der vegetativen Entwicklung des Apfels in bezug auf den Sorten-Unterlagen - und Standortenfluss" na Prirodoslovnom fakultetu Sveučilišta Martin Luter u Halle-u na Saali. Disertacija je tiskana u Julius Kuhn Archiv D.#. Halle na Saale.

Dr. Ivo Kovačević rođen je u obitelji bilježnika općine Smiljan, Mate Kovačević i Marije Kovačević, rođene Tonković. Odlaskom u mirovinu 1923. godine otac Mate prodao je posjed i odselio s cijelom obitelji u Požegu. Mladi je Ivo ponio prve uspomene, iz ranog djetinjstva, na krš. Dolaskom u ravnu Slavoniju zavolio je plodna polja Zlatne doline, a pogotovo voćarstvo, koje je čitav život nosio u srcu.

U Požegi je završio osnovnu školu i gimnaziju, a potom se upisao na gospodarsko-šumarski fakultet u Zagrebu, gdje je uspješno diplomirao 1940. godine. Jedno vrijeme radio je kao pripravnik na Fakultetskom pokusnom i nastavnom dobru Jazbina i u Zavodu za voćarstvo, vinogradarstvo i vinarstvo, kod prof. dr. Nikole Šermana na Gospodarsko-šumarskom fakultetu. Potom odlazi u Njemačku radi specijalizacije i to prvo u Geisenheim na Rajni a zatim u Halle na Saale. U Hrvatsku se vraća 1944. godine, 1945. godine postao je kotarski agronom u Osijeku, gdje je sudjelovao u organizaciji "Rajonske poljoprivredne uprave". Dvije godine kasnije preuzima dužnost upravitelja a potom ravnatelja Dvogodišnje specijalne poljoprivredne škole u Iloku, a škola je nakon nekoliko godina postigla stupanj "Poljoprivredni tehnikum" kao ustanova za obrazovanje srednjih stručnih kadrova.

Iz Iloka dr. Kovačević prelazi na dužnost voditelja Zavoda za unapređenje poljoprivredne proizvodnje u Osijeku, smještenog u Trenkovu kraj Požege. Tu počinje organiziran znanstveni i stručni rad na problemima intenzifikacije i proširenja voćarstva i to na pristrancima Slavonskog Gorja. Taj se rad nastavlja prelaskom (1956. godine) u Zavod za agroekologiju u Zagrebu, odnosno u Odjel za zaštitu tla od erozije. U tom razdoblju napisao je i dvije knjige i to "Gospodarske odrednice Gračaca" i "Stoljetni izazov Senja".

Pitanjima organizacije prigorskog poljodjelstva bavio se na dužnosti ravnatelja Poljoprivredne stanice u Zeliini. U Agrokombinatu na bližem području

Zagreba radio je na kontroli plodnosti tla. Godine 1977. dr. Kovačević odlazi u zasluženu mirovinu.

Dr. ing. Ivo Kovačević bio je vrlo plodan znanstvenik, stručnjak i profesor. Napisao je velik broj znanstvenih i stručnih članaka, izradio više projekata za unapređenje voćarstva i odgojio mnogo dobrih poljoprivrednih stručnjaka. Bio je široko obrazovan čovjek pun ideja u traženju novih boljih rješenja u voćarstvu Hrvatske. Posebice se zalagao za racionalno korištenje bioekoloških potencijala proizvodnih prostora, razradu moderne pedotehnologije u voćnjacima i utemeljenje kriterija za pomoeколоšku valorizaciju i osposobljavanje staništa. Rado je prihvaćao mlađe stručnjake, usmjeravao ih u radu i svesrdno im pomagao savjetima i podrškom.

Za vrijeme rada u Trenkovu napisao je vrlo vrijednu knjigu "Uzgoj i selekcija lješnjaka", koja je kasnije prevedena na engleski pod naslovom "The Basic Principles of the Cultivation and Selection of Hazelnuts". (Published for the National Science Foundation and the Department of Agriculture, Washington).

Ovaj vrijedni i vrlo priznati znanstvenik, nastavnik i stručnjak razvio je vrlo veliku aktivnost pa je puno zadužio voćarsku znanost i struku u Hrvatskoj i šire. Teško je ukratko iznijeti i osnovno o djelu dr. Kovačevića. Njegov cjelovit znanstveni i stručni opus zaslužuje studiozan pristup i valorizaciju.

Treba istaći da se dr. ing. Kovačević mnogo zalagao za osnivanje Hrvatskog voćarskog društva i bio predsjednik inicijativnog odbora 1971. godine. Tada je u suradnji s dr. Pavlom Kriškovićem i autorom ovog nekrologa pisao okružnice i pripremio osnivačku skupštinu. Nažalost s osnivanjem društva moralo se pričekati bolja vremena, jer su članovi inicijativnog odbora bili spriječeni u radu.

Smrću dr. ing. Ive Kovačevića obitelj je izgubila dragog i dobrog supruga, oca i djeda, njegovi kolege pravog prijatelja, a voćari Hrvatske vrsnog učitelja.

Voćari Hrvatske, sa zahvalnošću za sve što je učinio i dužnim štovanjem, zadržat će dr. ing. Ivu Kovačevića u trajnoj uspomeni.

Neka je slava i hvala dr. Ivi Kovačeviću.

Prof. dr. Ivo Miljković